

ГЛАВА XVII.

СВАДБА-ТА ВЪ КАНѢ ГАЛИЛЕЙСКОЈ.

Въ единъ мѣнчакъ градецъ Галилейскій, нарицаемый Кана, имало свадбъ, на кождо присутствовала и Прѣсвятая Марія, Майка-та Исусова. Младоженцы-тѣ, като ся научили, че ся върнѣлъ Исусъ въ Галилею, повыкали такожде и Него со всички-тѣ Му ученицы, и Той, милосердый, като не порицавалъ невинны-тѣ радости чловѣчески, дошълъ на тоя свадебенъ пиръ съ ученицы-тѣ Си. Съ това наедно Господь искалъ да покаже, че честный бракъ е дѣло достоуважаемо и свыше благословляемо.

Вѣроятно, новобрачны-тѣ сж были люди небогаты; защото во время-то на веселбъ-тѣ не имъ достигнѣло вино. Майка-та Божія, като забѣлѣжила беспокойство-то на домакыны-тѣ, научила ся за причинъ-тѣ му и, понеже желала да ги изведе изъ това затрудненіе, казала Исусу Христу: „не имъ достига вино.“ Господь, Комуто помышленія-та были устремлены на прѣдметы повече возвышены, ъ отгворилъ: „что ты е грижа тебе и Мене за това. Моя-тъ часъ още не е дошълъ.“ Тойзи отгворъ ако и да приличалъ на отказване, но на дѣвѣ Маріи была извѣстна всячка-та прѣмудрость и благость на Божественнаго ъ Сына, и за това казала Тя на слугы-тѣ: „всичко, что да ви рече, правете.“

Тамъ стояли шесть голѣмы ссѣдове, назначены за водѣ, потрѣбнѣ за мыеніе. Иудеи-тѣ имали обычай да си омыватъ рѣцѣ-тѣ, кога да сѣднѣтъ на трапезѣ-тѣ и кога да встанѣтъ отъ неѣ, и често си омывали всичко-то тѣло. Исусъ Христосъ казалъ на слугы-тѣ: „напѣлнете тѣя ссѣдове съ водѣ.“ Заповѣдь-тѣ Му той часъ исполнили: ссѣдове-тѣ напѣлнили съ водѣ до устѣ-то. Тогава Господь казалъ: „сега почерпете и отнесете на распорядителя свадебный. По повелѣніе-то Господне, проста-та вода ся прѣтворила въ прѣвосходно вино. Распорядителя-тѣ на веселбъ-тѣ не знаятъ за станѣло-то